

[Socialministeren]

ver skuffede, hvis de ikke får del i boligydelsen – sådan forstod jeg det. Det gælder altså de enlige pensionister, som bor dårligt, kan man vel nok til en vis grad sige, men også dem, der bor i pensionistboliger i dag. De vil ikke få nogen forhøjelse af pensionen. I den forbindelse kan man spørge sig selv: hvordan ser det egentlig ud for andre lavindkomstgrupper? Er pensionisterne så dårligt stillede, som man siger? Hvis man ser på en pristalsfamilie, ja, så har en person i pristalsfamilien en månedlig udgift til beklædning og mad og drikkevarer på ca. 700 kr. Hvis vi tager en enlig pensionist, som betaler 15 pct. af sin husstandsindkomst eller sin pension til boligudgifter, ja, så har vedkommende faktisk betydelig mere til rådighed, end man har i pristalsfamilien. Jeg tror heller ikke, det er derfra de største krav kommer. Folk, der har rimelige husleje, finder, at de har nogenlunde rimelige levevilkår.

Det, man kan gøre for de enlige pensionister, som bor meget billigt, det er om muligt, som jeg nævnte i starten, at skaffe dem en bedre bolig, så de får en forbedring ad den vej. De har været bundet og bastet til at bo i den billige bolig, fordi det har været svært at flytte fra den. Nu kan de flytte til en bedre bolig og stadig væk kun betale 15 pct. af deres pension i huslejeudgifter.

Fru Tove Jørgensen ville påstå, at DKP var de eneste, der ville tilgodese dem, der boede i den ældre boligmasse. Med det svar, jeg gav til fru Lilli Gyldenkilde, vil jeg sige: ja men det gør vi også i regeringen. Vi vil bl. a. tilgodese dem på den måde, de får mulighed for at flytte ind i en bedre bolig, hvis de bor så dårligt, som nogle af dem gør.

De eksempler, fru Tove Jørgensen stiller op, er ikke realistiske. En almindelig 2 værelses bolig i socialt boligbyggeri koster ikke 2.000 kr. om måneden. Hvis vi tager en lejlighed på ca. 60 m², ja, så er huslejen omkring 15.000 kr. om året, og så skal pensionisten alene betale 15 pct. af sin pension eller sin husstandsindkomst i husleje; huslejen ligger jo under de 21.000 kr., som er maksimumsgrænsen, og får altså ikke nogen indflydelse på pensionistens huslejeudgifter.

Fru Grethe Philip ville også gerne have at vide, om jeg kunne gå ind for øgede bidrag til ATP-fonden, således at vi kunne tage lidt hul på fremtidens pensionssystem, og hvordan det kunne se ud. Her vil jeg godt svare

igen, at det er ting, som ligger ud i fremtiden. Regeringen har ikke taget nogen endelig stilling til det. Det er nogle overvejelser, der skal foretages i forbindelse med de diskussioner, der foregår ude i befolkningen.

Der blev også stillet det spørgsmål, om jeg har overvejet serviceydelse over for kontantydelse. Det har jeg faktisk gjort. Det havde været den letteste sag af verden at dele ca. 100 kr. ud om måneden til alle landets pensionister. Når jeg har taget boligydelsen ind som en ny ting, er det, fordi jeg har vurderet det sådan, at det var væsentligere at give til de pensionister, som virkelig havde brug for at få nogle penge, og det er de pensionister, som bor dyrest. Jeg er ikke gået videre ud i servicesystemet, men har gjort det klart for mig selv – og i øvrigt også for regeringen og socialdemokratiet – at vores største ulempe i dag er de for store forskelle, der er i huslejerne.

Fru Grethe Philip og andre var inde på, om regeringen nu omformer princippet om fuld folkepension. Fra flere sider betragter man den fulde folkepension som en velerhvervet ret, der ikke kan røres. Man taler om, at vi nu direkte vil straffe den pensionist, der fortsat ønsker at være erhvervsaktiv. Fra andre sider kritiseres vi for ikke at angribe den fulde folkepension tilstrækkelig stærkt; man ønsker, at vi også skal gribe ind over for pensionister med formueindtægt og anden pension ved siden af.

Først vil jeg gerne slå fast, at der i regeringens forslag ikke ligger nogen ophævelse af princippet om den fulde folkepension. Derimod har vi fundet det rimeligt at omforme dette princip, så det bedre stemmer med de principper, vi i øvrigt anvender inden for den sociale sikring. Jeg tænker her på princippet om, at den sociale ydelse har til formål at erstatte det indtægtstab, der kommer, når en person ikke længere er i arbejde. Alle finder dette princip rimeligt, når det gælder personer i den erhvervsaktive alder, og jeg har derfor svært ved at se, hvorfor samme princip ikke også skal gælde for personer, der har nået den normale folkepensionsalder.

I øvrigt har jeg en klar fornemmelse af, at mange finder det urimeligt, når det i dag kan lade sig gøre at have fuld løn og samtidig få fuld folkepension, som jeg sagde før. Jeg tror, der er fuld forståelse for, at de bedst